

[Oluf Pedersen.]

Jørgensen spotter over denne Idé — men vi kender jo i øvrigt det ærede Medlems, skal vi sige, noget kapitalistiske Indstilling.

Hvis denne Lov blev administreret af en handelskyndig Minister, kom næsten alt paa Friliste, og saa blev dens Landsskadelighed mindsket i Forhold dertil. Men med den Indstilling, Ministeren har, og som han gav Udtryk i sin Forelæggelsestale, finder jeg Loven ganske uforsvarlig og maa anbefale at stemme imod den. Jeg erkender, at Suspensionen af Guldmøntfoden maa opretholdes, at visse indgaaede Forpligtelser maa overholdes, og at en neutral Handelspolitik skal gennemføres.

Naar den højtærede Minister siger, at han ikke vil beholde Loven en Dag længere end nødvendigt, men til Trods derfor Dag for Dag beholder denne ganske unødvendige Lov, som skader og som skaber store Vanskeligheder, ja, saa er det kun Snak, noget, der ikke er Baggrund for. Det kan maaske være, at de Radikale skal have Trøst i, at Ministeren siger det paa den Maade, for vi ved, at de Radikale har Frihandel paa deres Program, selv om de ikke forstaar Frihandelens Grundsætninger og derfor i Praksis handler stik imod.

Jeg har med stor Interesse læst de Indlæg, der i denne Sag er afgivet af Gros-serer-Societetets Komité og Provinshandelskammeret samt af Grossist-Sammenslutningen af 1930. De første siger, at de Vanskeligheder, denne Lov skal bøde paa, er skabt af Loven selv. De sidste siger — ja, i og for sig lyder de Udtalelser besynderligt, der her fremsættes af Grossist-Sammenslutningen af 1930. Enten maa denne Sammenslutnings Ledere ikke have megen Forstand paa Valutaspørgsmaalet, eller ogsaa maa den højtærede Minister være ukyndig. Det hævdes saaledes, at en Regulering halvaarsvis er uden Forbindelse med Virkeligheden. Det hævdes, at Importen ikke kan forvaltes forsvarligt. Det hævdes, at Loven stiller Borgerne ulige, og at den Lov, der her foreslaas fornyet, ikke hører hjemme i et demokratisk Samfund. Grossist-Sammenslutningen hævder endvidere, at Valutacentralen ikke behøves til Opfyldelse af de handelspolitiske Forpligtelser. Den hævder, at Loven ikke skaber Beskæftigelse, men blot flytter rundt med Beskæftigelsen, og at Loven valutarisk er skadelig.

Nu er det jo klart, at en saadan Paa-stand burde ikke være rigtig, thi vor Minister for Handel, Industri og Søfart, den saakaldte Handelsminister, siger jo det stik modsatte, og har Handelens Folk Ret i deres

Syn paa Handelen, kan Ministeren ikke have Begreb om Handel.

Denne Grossist-Sammenslutning siger i sit Indlæg, at Tiden er inde til Ophævelse af Valutacentralen, fordi den er skadelig for Landets Økonomi og ganske unødvendig ogsaa med Henblik paa de Formaal, som Krigen afføder. Jeg beklager at være enig med disse Folk, og jeg tror, det er rigtigt, naar de gør Tabet op til 100 Mill. Kr. aarligt. Er vi saa velhavende, at vi har Raad til at beholde den nuværende Handelsminister? Opfordrer Tiden os ikke til Spar-sommelighed?

Jeg har set den Paastand hævdet, at naar Handelsfolkene udtalte sig, som de gjorde, var det blot, fordi de varetog deres egne Interesser. Det er ganske urigtigt. Handelsfolkene maa købe dyrere, og det gaar ud over Forbrugerne. Handelsfolkene selv tjener ofte paa selve Valutacentralen, men de er saa meget Handelsfolk, at de ser bort fra dette, hvad jeg ikke synes man skal laste dem for. Jeg talte for nogle Dage siden med en af Handelens Folk, som var ivrig Modstander af Valutacentralen. Vi kom ogsaa ind paa det Spørgsmaal, hvordan hans egen Økonomi stod i Forhold til Valutacentralen, og saa maatte han indrømme, at paa denne Valutacentral, som han var ivrig Modstander af, havde han tjent et Par Millioner Kroner; men til Trods derfor var han Modstander af den, fordi han var Handelsmand, og det er jo ærgerligt, naar man skal købe dyrere paa Grund af Valutacentralen, selv om man kan sælge endnu dyrere. Jeg forstaar godt, at dette er krænkende for almindelig Handelsmoral, og at Handelsfolkene nødigt vil være med til at skabe Dyrtid. Det er sørgeligt, men desværre sandt, at ved denne Lov gør Regeringen Livet strengere for Fattigfolk.

Lad mig slutte med at pointere, at Retsforbundet har været imod Valutaloven fra første Færd. Oprindeligt var vi det eneste Parti, som var imod, senere fik vi Tilslutning fra Venstre, og da der var gaaet nogen Tid, kom ogsaa de Konservative, til Trods for at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i lang Tid havde været naiv nok til at tro, at denne Lov var en nødvendig Følge af Englandstraktaten — at det var forkert, maa han dog selv være blevet klar over, da han gik imod Loven. At det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu igen er svinget, gør ikke det Standpunkt, han dengang hævdede, mindre forkert. Ogsaa Bondepartiet har staaet lidt vaklende over for denne Lov, men er nu klart imod den.

Hvad Regeringspartierne angaar, har